

עת"א 1524/01/18 - סאהד שרחה נגד נציב שרות בתי הסוהר-הממונה על עבודות השירות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 1524-01-18 שרחה נ' נציב שרות בתי הסוהר-הממונה על עבודות השירות
תיק חיצוני:

בפני:	כבוד השופט אברהם רובין
העותר	סאהד שרחה
נגד	
המשיב	נציב שרות בתי הסוהר-הממונה על עבודות השירות

פסק דין

1. בגדרה של עתירה זו מבקש העותר לבטל את החלטת המשיב, מיום 13.12.17, להפסיק מנהלית את עבודות השירות שנגזרו על העותר.

2. העובדות

ביום 11.12.16 הוטל על העותר עונש של שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ביום 20.3.17 החל העותר בביצוע עבודות השירות במפעל "המשקם אשקלון".

כבר ביום 23.3.17 זומן העותר לשיחת בירור, לאחר שהפר את נוהלי העבודה במקום בכך שדיבר בטלפון הנייד ויצא לעשן ללא היתר. בהמשך לשיחת הבירור שונה מקום שיבוצו של העותר לגן הלאומי באשקלון.

ביום 21.6.17 נערכה שיחת בירור נוספת עם העותר, לאחר שנעדר 39 יום ממקום העבודה ללא אישור. בתום שיחת הבירור הוזמן העותר לשימוע ליום 17.7.17. העותר לא התייצב לשימוע, ברם חרף זאת ניתנה לו הזדמנות נוספת ולא הופסקו עבודות השירות.

ביום 13.8.17 זומן העותר לשיחת בירור נוספת, שוב לנוכח היעדרותו ממקום העבודה. במסגרת השיחה התברר כי העותר עבר לגור באזור ירושלים. על כן שובץ העותר לבצע את עבודות השירות בבית חולים "הדסה" עין כרם, ובמקביל, הוא זומן בתום השיחה לשימוע טרם הפסקת עבודות השירות.

ביום 18.9.17 התייצב העותר לשימוע. בשימוע הובהר לעותר כי הוא נעדר מעבודות השירות במשך 65 יום, עמוד 1

לרבות היעדרות של 9 ימים ממועד הזימון לשימוע ועד לקיום השימוע בפועל. במסגרת השימוע הובהר לעותר כי עליו להתייצב באופן סדיר במקום העבודה וכן נקבע לו שימוע נוסף ליום 20.11.17 לצורך מעקב אחר התנהלותו.

ביום 31.10.17 סילק המעביד את העותר ממקום עבודתו לאחר שנרדם בעבודה.

ביום 1.11.17 שובץ העותר לעבודה במתנ"ס עיר גנים, אך גם שם נעדר מעבודתו במשך 24 ימים, רובם ללא אישור.

ביום 20.11.17 העותר לא התייצב לשימוע, אך נקבע לו שימוע נוסף ליום 27.11.17.

במעמד השימוע הוסבר לעותר כי הוא רשאי להיות מיוצג, אך הוא וויתר על זכותו וחתם על מסמך המאשר זאת. בסיום השימוע הובהר לעותר כי יש כוונה להפסיק מנהלית את עבודות השירות שלו. בהמשך לכך, ביום 13.12.17, החליט המשיב על הפסקה מינהלית של עבודות השירות ועל תחילת ריצוי עונש המאסר בפועל ביום 14.1.18.

3. טענות העותר

העותר טוען כי השימוע שנערך לו היה פגום. לדבריו, הוא איננו דובר עברית ומהלך השימוע לא תורגם לו, והוא אף לא היה מיוצג בשימוע. העותר טוען כי הוא לא הבין דבר ממה שנאמר לו, וכן כי הוא לא הבין את מהות המסמך שעליו חתם בדבר הוויתור על הייצוג. כמו כן, העותר טוען כי נסיבותיו האישיות - מצבו הרפואי ובמיוחד מחלת אביו - מצדיקות מתן הזדמנות נוספת לביצוע עבודות השירות. ולבסוף טוען העותר כי חישוב יתרת הימים לריצוי - 109 ימים לשיטת המשיב - הוא שגוי. לדברי העותר, נותרו לו לריצוי 70 ימים בלבד. לעניין טענה אחרונה זו הוריתי לצדדים להגיש חישוב של הימים, והם אכן עשו כן.

4. דין והכרעה

הכלל הוא, שריצוי עונש מאסר על דרך של עבודות שירות הוא בגדר פריבילגיה שניתנת למורשע בדין משיקולים שיקומיים. ואולם, פריבילגיה זו מותנית בעמידתו של המורשע בציפיות הנלוות לביצוע עבודת שירות (ראו - רע"ב 9148/12 מור נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.1.2013); רע"ב 7532/15 סלום נ' שירות בתי הסוהר [פורסם בנבו] (30.11.2015)). כן נפסק, כי בבוא בית המשפט לבחון החלטה בדבר הפסקה מינהלית של עבודות שירות, אל לו להחליף את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו, אלא על בית המשפט לבדוק אך את השאלה האם חרזה ההחלטה ממתחם הסבירות (ראו - רע"ב 2334/11 בן דוד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.2011)).

5. אשר לטענות בדבר היעדר התרגום ובדבר היעדר ייצוג בשימוע - בטענות אלו אין ממש. טענת היעדר התרגום לא נטענה במסגרת העתירה, וממילא לא נתמכה בתצהירו של העותר. הטענה איננה משכנעת גם לגופו של עניין, בשים לב לעובדה שגם במעמד גזר הדין (נספח ב' לעתירה), לא נזקק העותר

למתורגמן. משעה שנמצא כי אין יסוד לטענת העדר התרגום אזי אין גם יסוד לטענת העדר הייצוג, כיוון שהעותר ויתר על הייצוג, ומשעה ששוכנעתי כי הוא מבין עברית אין לחשוש שמא מדובר בויתור שאינו מדעת. על כן הטענה נדחית.

6. לגוף העניין לא מצאתי כי נפל בהחלטת המשיב פגם כלשהו המחייב את התערבות בית המשפט.

ההפסקה המינהלית של עבודות השירות נעשתה לאחר הפרות חוזרות ונשנות מצדו של העותר, שכללו בעיקר אי-התייצבות לעבודה באופן סדיר. מזכיר, כי את עבודות השירות החל העותר לרצות ביום 20.3.17 ועד להפסקת העבודות מקץ תשעה חודשים, ביום 13.12.17, הוא ריצה בסך הכול כחודשיים מהעונש. לעותר ניתנו מספר הזדמנויות להתעשת ולבצע את עבודות השירות כנדרש, אך הוא לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו. המשיב אף הלך כברת דרך לקראת העותר בכך ששינה מפעם לפעם את מקום ביצוע עבודות השירות בשל נסיבותיו של העותר.

מצבו הרפואי של אבי העותר לא יכול בשום אופן להצדיק את היעדרותו ללא רשות מביצוע עבודות השירות. אציין בעניין זה כי המסמכים הרפואיים בנוגע לאב מתייחסים לתקופה האחרונה בלבד, ולא לכל אורך תקופת ההפרות. כמו כן, יצוין כי לעותר אחים רבים - 30 במספר - אשר מן הסתם גם הם יכולים ליטול חלק בטיפול באב. אישורי מחלה שהציג העותר אף הם לא יכולים להצדיק את כל היעדרותיו, כיוון שהם מתייחסים לימים ספורים בלבד של היעדרות. נסיבותיו האישיות של העותר אינן יכולות, אם כן, לשמש שיקול של ממש כנגד הפסקת עבודות השירות, ואין אלא להצטער על כך שהעותר לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו לרצות את המאסר בעבודות שירות.

7. אשר לחישוב הימים שנותרו לריצוי - סעיף 51ו' (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, קובע כי שבוע העבודה של עובד השירות יהיה בן חמישה ימי עבודה, וכן קובע סעיף 51ו' (ג) לחוק כי עובד השירות לא יעבוד בימי מנוחה ושביתון, וכן ביום אחד נוסף בכל שבוע, אם כי ימים אלו יבואו במניין תקופת עבודות השירות. תקנה 14 (א) לתקנות העונשין (נשיאת מאסר בעבודות שירות) תשע"ב - 2011, קובעת כי:

"ימי המאסר לריצוי בבית הסוהר למי שהופסקה עבודתו בעבודת שירות ונקבע כי ירצה את יתרת עונשו במאסר בבית סוהר, יחושבו בהתאם לתקופה ולמועד המאסר שנקבע בגזר הדין, בהפחתת מספר ימי עבודת השירות שבוצעו בפועל מתוך התקופה שנקבעה לריצוי בגזר הדין, לרבות ימי היעדרות בשל תאונה בעבודה וימי שביתון ומנוחה בתקופת ריצוי עבודת השירות."

בהודעה שהגיש המשיב ביום 15/4/18 הובהר כי בחישוב ימי עבודות השירות שביצע העותר עד להפסקה המינהלית הובאו בחשבון לא רק הימים בהם עבד העותר בפועל, אלא הובאו בחשבון, כנדרש בתקנה 14 (א) הנ"ל, גם 21 ימי חופשה להם היה זכאי העותר באותה תקופה. סך כל הימים שנזקפו לזכות העותר עומד על 75 ימים ומכאן שנותרו לריצוי במאסר 109 ימים. לאור האמור, אין בסיס לטענת העותר בתגובה שהגיש, לפיה לא הובאו בחשבון ימי החופשה והשביתון שחלו במהלך ריצוי עבודות

השירות.

8. אשר על כן, העתירה נדחית ועל כן על העותר לרצות 109 ימי מאסר.
9. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.
10. העותר יתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל העותר הנחייה אחרת עליו להתייצב לריצוי המאסר ביום 1/7/18 עד השעה 09:00 במתקן המעצר בכלא ניצן עם תעודה מזהה ועם העתקים של פסק הדין בעתירה זו ושל גזר הדין שניתן בת.פ. 35998-04-15.
11. בהמשך להסכמת הצדדים, תמציא המזכירות את החלטתי לבאי כוחם ללא צורך בדיון נוסף.
- ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 מאי 2018, בהעדר הצדדים.